

«Όταν τα συναισθήματα παίρνουν ζωή!»

Ιστορία Κουκλοθέατρου

«Τα γενέθλια του Λουλούκου»

-Να ζήσεις Λουλούκο και χρόνια πολλά μεγάλος να γίνεις με άσπρα μαλλιά...

(εμφανίζεται ο Λουλούκος)

Λουλούκος: Αχ πόσο χαρούμενος είμαι σήμερα που έχω γενέθλια και παίρνω συνέχεια δώρα!!!

(έρχεται η μαμά)

Μαμά: Χρόνια πολλά Λουλούκο μου! Να είσαι πάντα χαρούμενος και ευτυχισμένος!

Λουλούκος: Ευχαριστώ μαμά!

Μαμά: Περνάς όμορφα στο πάρτυ σου;

Λουλούκος: Πάρα πολύ! Είμαι πολύ χαρούμενος! Και ευχαριστώ για το τέλειο δώρο που μου πήρες!

Μαμά: Αλίμονο! Υπήρχε περίπτωση να μη σου έπαιρνα δώρο;

Λουλούκος: Αχ ευχαριστώ πολύ μαμά! Πάω να χορέψω με τους φίλους μου!

Μαμά: Πήγαινε, πήγαινε! Να περάσεις τέλεια! (φεύγει ο Λουλούκος) Ρινούλα! Που είσαι;

(εμφανίζεται η Ρινούλα)

Ρινούλα: Κλαψ, κλαψ... Εδώ είμαι μαμά...

Μαμά: Τι συμβαίνει; Γιατί κλαις;

Ρινούλα: Τίποτα... Άσε με..

Μαμά: Σήμερα που είναι τα γενέθλια του αδερφού σου, έπρεπε να χαιρόσουν!

Ρινούλα: Γιατί; Εγώ παίρνω δώρα ή σε μένα δίνουν ευχές;

Μαμά: Ρινούλα, ζηλεύεις;

Ρινούλα: Όχι, απλά είμαι θυμωμένη.

Μαμά: Εγώ νομίζω πως και ζηλεύεις και είσαι θυμωμένη. Αυτά πάνε πολλές φορές παρέα... Αλλά γιατί είσαι έτσι; Τι συνέβη;

Μαμά: Ρινούλα μου, τώρα δεν ήρθα να δω τι κάνεις; Μαζί σου δεν ασχολούμαι;

Ρινούλα: Ναι αλλά δε μου φτάνει αυτό. Δώρο πήρατε μόνο στον Λουλούκο...

Μαμά: Μα, είναι τα γενέθλιά του σήμερα. Εσύ όταν είχες γενέθλια δεν σου πήραμε εκείνη την απίθανη κούκλα;

Ρινούλα: Ναι, τη Barby!

Μαμά: Αμ, μπράβο! Τότε στο Λουλούκο είχαμε πάρει κάτι;

Ρινούλα: Όχι...

Μαμά: Είδες; Είχε πει τίποτα που δεν του πήραμε δώρο;

Ρινούλα: Όχι...

Μαμά: Τότε και συ μήπως πρέπει να μη ζηλεύεις και να χαιρέσαι που ο αδερφός σου παίρνει δώρα;

Ρινούλα: Μμμ... Ναι... Μάλλον...

Μαμά: Του είπες χρόνια πολλά;

Ρινούλα: Όχι...

Μαμά: Θες να του πεις;

Ρινούλα: Ναι, τώρα νιώθω καλύτερα. Πάω να του πω.

Μαμά: Άντε πήγαινε. Και να περάσεις όμορφα, ε! Να χορέψεις και συ που χορεύεις τόσο ωραία!

Ρινούλα: Ευχαριστώ μαμά! (φεύγει η μαμά) Λουλούκο! Που είσαι;
(εμφανίζεται ο Λουλούκος)

Λουλούκος: Εδώ, χορεύω.

Ρινούλα: Ήθελα να σου πω χρόνια πολλά.

Λουλούκος: Ευχαριστώ Ρινούλα μου.

Ρινούλα: Εύχομαι να είσαι πάντα τόσο χαρούμενος όσο είσαι σήμερα.

Λουλούκος: Και εγώ εύχομαι να παίζουμε πάντα μαζί γιατί και αυτό με κάνει να είμαι χαρούμενος!

Ρινούλα: Αλήθεια, Λουλούκο μου;

Λουλούκος: Ε βέβαια! Αφού σ' αγαπάω πολύ!

Ρινούλα: Και εγώ σ' αγαπάω πολύ! Είσαι ο καλύτερος αδερφός του κόσμου!

Λουλούκος: Και εσύ η καλύτερη αδερφούλα του κόσμου! Και σου έχω και μια έκπληξη!

Ρινούλα: Αλήθεια; Πριν μου πεις, θέλω να σου πω εγώ πρώτα.

Λουλούκος: Τι είναι Ρινούλα μου;

Ρινούλα: Συγγνώμη που ζήλεψα με το πάρτυ σου και θύμωσα που όλοι σου πήραν δώρα και σε μένα δεν πήραν τίποτα... Δε ξέρω γιατί στεναχωρήθηκα τόσο αφού σ' αγαπάω τόσο πολύ και έπρεπε κανονικά να χαρώ.

Λουλούκος: Αχ μικρή μου αδερφούλα... Είναι λογικό και να θυμώνεις και να ζηλεύεις και να λυπάσαι με πολλά πράγματα. Είσαι άνθρωπος και τα αισθάνεσαι όλα αυτά. Γίνεται να χαίρεσαι μονάχα;

Ρινούλα: Ναι αλλά όλα αυτά τα σκέφτηκα για σένα που είσαι ο αδερφούλης μου...

Λουλούκος: Μάλλον, ήθελες πολύ και συ ένα δωράκι... Έτσι δεν είναι;

Ρινούλα: Χι χι! Μάλλον... Αλλά δεν αργούν τα γενέθλιά μου...

Λουλούκος: Θυμάσαι πριν που σου είπα ότι σου έχω μία έκπληξη;

Ρινούλα: Ναι...

Λουλούκος: Κλείσε τα μάτια σου! (φεύγει)

Ρινούλα: (κλείνει τα μάτια με τα χέρια της)

Χι χι! Τι είναι; Να τα ανοίξω; (εμφανίζεται ο μπαμπάς)

Μπαμπάς: Μπαμ!

Ρινούλα: Α! με φόβισες! Τι είναι αυτό το κουτί;

Μπαμπάς: Είναι ένα δώρο που σου κάνει ο αδερφός σου!

Ρινούλα: Δώρο; Για μένα;

Μπαμπάς: Το πήραμε για τον Λουλούκο μαζί με μία μπάλα ποδοσφαίρου. Αλλά είπε ότι αυτό θα στο κάνει σε σένα δώρο! (φεύγει)

Ρινούλα: Αφού δεν έχω γενέθλια... Πώς είναι για μένα; Λουλούκο, έλα λίγο πιο κοντά...

(εμφανίζεται ο Λουλούκος)

Λουλούκος: Ο μπαμπάς και η μαμά μου πήραν μία μπάλα και ένα μικρό κουνελάκι... Σκέφτηκα ότι σε σένα θα αρέσει πιο πολύ και θα το φροντίζεις αφού αγαπάς πολύ τα ζώα.

Ρινούλα: Αλήθεια; Κουνελάκι για μένα; Αχ... Θα κοκκινίσω τώρα... Πόσο ντρέπομαι...

Λουλούκος: Γιατί Ρινούλα μου;

Ρινούλα: Γιατί εγώ πριν σε ζήλευα και αισθάνομαι πολύ άσχημα που μου κάνεις δώρο κάτι που ήταν για σένα...

Λουλούκος: Μα άμνι φροντίζεις το κουνελάκι, αυτό θα είναι για μένα δώρο! Θα το βλέπω να μεγαλώνει και θα χαίρομαι!

Ρινούλα: Αχ Λουλούκο μου! Πόσο χαίρομαι! Ευχαριστώ πολύ για το δώρο!

Λουλούκος: Για τα δώρα εννοείς!!!

Ρινούλα: Πώς; Έχω κι άλλα;

Λουλούκος: Πριν δεν μου ευχήθηκες να είμαι πάντα χαρούμενος;

Ρινούλα: Ναι, και;

Λουλούκος: Δεν σου είπα ότι θα ήθελα να παίζουμε συνέχεια μαζί;

Ρινούλα: Ναι...

Λουλούκος: Άρα τα δώρα μου θα είναι και δικά σου, αφού μαζί θα παίζουμε!

Ρινούλα: Χι, χι! Σωστά! Δεν το είχα σκεφτεί!

Λουλούκος: Ο μπαμπάς και η μαμά μου πήραν και μια μπάλα. Γίνεται όμως να παίξω μόνος μου και να περνάω ωραία; Δεν είναι προτιμότερο να παίζουμε μαζί;

Ρινούλα: Χι χι! Ναι!!! Αχ Λουλούκο μου! Είσαι τόσο καλός! Είμαι χαρούμενη σαν να έχω εγώ γενέθλια!

Λουλούκος: Χαχα! Τότε χρόνια πολλά και σε σένα! Χιχι! Πάμε να παίζουμε τώρα;

Ρινούλα: Φύγαμε!!!

